

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) op 22 december 2016 — Minister Finansów/Gmina Wrocław

(Zaak C-665/16)

(2017/C 112/23)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Naczelny Sąd Administracyjny

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Minister Finansów

Verwerende partij: Gmina Wrocław

Prejudiciële vraag

Is de overgang van rechtswege van het recht van eigendom op onroerende goederen van een gemeente op de fiscus tegen betaling van een vergoeding in een situatie waarin uit een nationale regeling voortvloeit dat de president van de gemeente, als vertegenwoordiger van de fiscus en tegelijkertijd uitvoerend orgaan van de gemeente, deze onroerende goederen blijft beheren, een belastbare handeling in de zin van artikel 14, lid 2, onder a), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾?

Is het voor het antwoord op bovenstaande vraag van belang of de vergoeding voor de gemeente daadwerkelijk wordt uitbetaald of louter een interne omboeking binnen de begroting van de gemeente is?

⁽¹⁾ PB 2006, L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte di Appello di Torino (Italië) op 2 januari 2017 — Petronas Lubricants Italy SpA/Livio Guida

(Zaak C-1/17)

(2017/C 112/24)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte di Appello di Torino

Partijen in het hoofdgeding

Appellante: Petronas Lubricants Italy SpA

Geïntimeerde: Livio Guida

Prejudiciële vragen

- 1) Biedt artikel 20, lid 2, van verordening nr. 44/2001 een werkgever die op het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie is gevestigd en die door een voormalig werknemer is gedagvaard voor de rechter van de lidstaat waarin hij zijn woonplaats heeft (in de zin van artikel 19 van de verordening), de mogelijkheid om bij dezelfde rechter als die waarbij de oorspronkelijke vordering is ingediend een tegenvordering tegen de werknemer in te dienen?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, impliceert artikel 20, lid 2, van verordening nr. 44/2001 ook de bevoegdheid van de rechter bij wie de oorspronkelijke vordering is ingediend in het geval waarin de door de werkgever ingediende tegenvordering geen betrekking heeft op een schuld die bij hemzelf is ontstaan, maar bij een andere persoon (dat wil zeggen de werkgever van diezelfde werknemer op basis van een parallelle arbeidsovereenkomst), en de tegenvordering is gebaseerd op een akte van cessie, gesloten tussen de werkgever en de persoon die de oorspronkelijk schuldeiser was, en wel na de indiening van de oorspronkelijke vordering door de werknemer?